

Mundtlig fremsættelse $2\frac{2}{2}$ (F. sp. 3123). 1. beh. $\frac{8}{3}$ (F. sp. 3320). Partiernes ordførere: Ove Hansen, Axel Kristensen, Gottschalck-Hansen, Grethe Philip, Arne Larsen og Rimstad. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Ove Hansen, Brodthagen, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Kolbjørn, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Grethe Philip, Axel Kristensen [formand], Jens Chr. Christensen, Peter Larsen, Finn Poulsen, Gottschalck-Hansen, Adolph Sørensen, Thestrup [næstformand] og Arne Larsen). Beretning (B. sp. 1251) afgivet $\frac{1}{10}$.

Lovforslaget fremsattes på forslagsstillernes vegne af *Axel Kristensen* (V). Det tog iflg. de bemærkninger, der ledsagede det, sigte på at bøde på det forhold, at „en *underforsyning af byggearealer* har medført betydelige stigninger i grundpriserne mange steder og vel særligt i storområdet ved København. Denne stigning i prisen for de nytilkomne byggearealer bevirker en høj vurdering af de allerede eksisterende byområder og en stigning i prisen i de tilgrænsende yderzoner. En åben diskussion om ændringerne i byudviklingsplanerne vanskeliggøres, fordi en sådan omgående fremkalder prisstigninger i de diskuterede områder. Prisstigningen og den deraf følgende stigning i vurderingen er en unødigt, meget stor byrde for alle, der har skaffet sig egen bolig, og rammer disse hårdere end lejere, fordi enfamiliehuse kræver større grund end en lejlighed i etagebebyggelse, der naturligvis også rammes af de højere skatter. De høje ejendomsskatter, der følger med den høje vurdering, tvinger erhvervsvirksomhederne til at nøjes med mindre udvidelsesarealer, end godt er. Landbrugsejendomme, der efter en byudviklingsplan ligger i yderzonen og derfor anvendes som landbrug, vurderes på grund af forventet overførsel til inderzone ofte meget højt, så driften som landbrugsejendom vanskeligt kan svare sig, men der findes jo ikke nogen anden udnyttelsesmåde under disse vilkår. Da hele denne uheldige udvikling skyldes, at de bebyggelige områder er for små, hvorfor udbuddet af jord til bebyggelse er langt mindre, end det er nødvendigt, for at prisdannelsen skal blive naturlig, bør loven om regulering af bymæssige bebyggelser ændres.“

Lovforslagets hovedbestemmelse gik ud på at give § 5 i lov om regulering af bymæssige bebyggelser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954, som ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959 følgende affattelse:

„Under *inderzoner* skal mindst inddrages så store arealer, at disse områder kan anses tilstrækkelige til dækning af efterspørgslen i de følgende 15 år efter byggegrunde og andre arealer